

ACADEMIA

SPŠ S. Mikovíniho

2/2015-16

Unikátna výstava vo vestibule

V utorok 2.2.2016 o 14:30 sa konala vernisáž výstavy Krása knižných väzieb, na ktorej môžu milovníci krásnych kníh uvidieť to najlepšie zo 4. archívnej kníhviazačskej súťažnej prehliadky vyhlásenej Štátnym oblastným archívom v Třeboni a Pobočkou Českéj informačnej spoločnosti pri Národnom archíve.

Jedným z dôvodov, prečo sme sa stali jediným miestom na Slovensku, kde sa vystavujú najlepšie súťažné práce je fakt, že štyria z ocenených autorov knižných väzieb sú **naši absolventi umeleckého odboru konzervátorstvo a reštaurátorstvo, zameranie papier, knižná väzba a staré tlače**. Ocenenia získali: Radomír SLOVÍK - prodekan Fakulty restaurování Univerzity Pardubice v Litomyšli: Čestné uznanie za umelecké stvárnenie knižnej väzby ako jeden z našich prvých úspešných absolventov, Ivan KOPÁČIK - vyučujúci na Fakulte restaurování v Litomyšli, Zvláštna cena riaditeľa Odboru archívnej správy Min. vnútra ČR a Zvláštnu cenu riaditeľa Juhočeského múzea v Č. Budějoviciach, Tomáš PALOU/Štátny archív, Levoča/ Čestné uznanie za umelecké stvárnenie knižnej väzby a Lenka FAJMONOVÁ /Univerzitná knižnica Bratislava/.

Kníhviazačské zručnosti a umelecká invencia sa snúbia v exponátoch výstavy , ktorá má široký medzinárodný rozmer. Knihári, reštaurátori, archivári a študenti odboru reštaurovania z 8 krajín: Holandsko, Litva, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Slovensko, Poľsko a ČR, pol roka pracovali na vytvorení exkluzívnych knižných väzieb. Každý súťažiaci dostal jeden výtlačok knihy Obrázky ze starých Budějovic - město a krajina v kresbách Friedricha Blumentritta v surovej podobe / neorezané a nezviazané zložky/. Sami si zvolili typ väzby a výzdoby. Porota hodnotila remeselné spracovanie/ remeselne dokonalá knižná väzba/ a umelecko - výtvarné poňatie knih/ použité aplikácie, knižné objekty ai. Súťažilo sa v troch kategóriách: 1. pracovníci archívov a knižníc, 2. študenti SŠ a VŠ odboru reštaurovania, 3. profesionálni a amatérski knihári.

Mgr. Beata Chrienová

Možno vás v čase horúčav aspoň v duchu osviežia

DOJMY ŠTUDENTOV

Z LYŽIARSKÉHO KURZU

- Na lyžiarskom sme boli skvelý kolektív, čo sa týka učiteľského zboru aj spolužiakov. Zažili sme krásne slnečné dni, ale aj dni, kedy kvôli hmle a sneženiu nebolo vidieť na krok. Nádherná príroda na Donovaloch a ten výhľad z vrcholovej stanice lanovky, no proste paráda! Každý deň sme sa vracali na chatu, mimochodom veľmi útulnú, unavení a zmorení zimou, ale po výdatnej večeri sme zázračne ožili pri biliarde a stolnom futbale. Večer nás čakal wellness, sauny a vírivky, kde sme si regenerovali svoje ubolené telička.
- No prišiel deň, keď sa väčšine z nás nedarilo a užili sme si pár nepríjemných pádov, dokonca aj pani profesorka! V tento deň náš spolužiak Andrej, inak veľmi dobrý lyžiar, spadol a zranil si koleno. V priamom prenose sme tak mohli pozorovať aj zásah horskej záchranej služby. Všetko nakoniec dobre dopadlo a môžem potvrdiť, že všetci sme si lyžiarsky užili a určite sa tešíme na budúci rok! /Alex Štoselová /
- Nabitý program začínal budíčkom , nás – spáčov, už o šiestej, aby sme stihli raňajky a vystrojení s prilbami v rukách včas prišli na autobus. Niektorí podriemkavali, iní vtipkovali, debatovali a zabávali sa, tak nám cesta na Donovaly rýchlo ubehla. Vyrojili sme sa na parkovisko, kde nás podľa výkonnosti čakalo Záhradište /začiatočníci/ či Nová hoľa /pokročilí a profíci/. Po tretej hodine popoludní sme vyčerpaní dobehli k autobusom, kde sme dojedali obedové balíčky, aj sme si zaspievali a odpočívali. Lyžiarsky bol pre mňa krásnym zážitkom, ktorý by som si rada zopakovala. /B. Dodoková/
- Na lyžiarskom sa mi veľmi páčilo aj kvôli tomu, že tento rok sme ho mali úplne zadarmo. Teplé dni spôsobili, že sneh bol ťažký, ale tretí deň sa počasie umúdrilo a svah bol super./ Tomáš Bartolovic/
- Snehu nikde, od Košíc idem s lyžami cez pol krajiny a sprevádzali ma divné pohľady ľudí. Bol to veru zvláštny pocit. Ale Donovaly, to bol iný svet... Kopa snehu, perfektné lyžovanie, nič viac si človek nemôže priať! /Samo Schreiber/

Mobility v Anglicku

SPŠ Samuela Mikovíniho v Banskej Štiavnici vyslala svojich študentov do Londýna. Europass z Londýna získalo v rámci projektu Mobilita – najlepšia cesta za európskym pracovným úspechom 7 študentov SPŠ Samuela Mikovíniho, ktorí v termíne od 13.2 - 28.2.2016 absolvovali odbornú stáž s finančnou podporou Národnej agentúry SAAIC v programe Erasmus plus. Študenti si vyskúšali prácu v grafických štúdiách, v lekárňach a knižniciach. Nielenže rozvinuli svoje nadobudnuté vedomosti, ale sa zdokonalili v angličtine, čo bolo príjemným bonusom najmä pre naše maturantky. Projekt roku 2016 bol pripravovaný nielen pre žiakov, ale počítal aj s vyučujúcimi odborných predmetov. Ing. arch. Pavel Fabian mohol tak dejiny výtvarnej kultúry vyučovať tým najinteraktívnejším spôsobom: spolu so študentmi navštívili múzeum výtvarného umenia Victoria – Albert, Tatte Galery - galériu britského umenia, National Galery, známe British Museum, Natural History Museum, National Maritime Museum, Sherlock Holmes Museum. Nenechali si ujsť známe dominanty Londýna: Buckinghamský palác, Katedrálu sv. Pavla, Tower a Tower Bridge, parlament a Westminster Abbey, Trafalgárske námestie, Kensington Gardens s palácom, Park v Greenwich a Hyde Park. Neopakovateľné dojmy!

Multikultúrnym zážitkom pre študentov bol i pobyt v hosťovských rodinách, /jamajskej a indickej/. Rôznorodosť prostredia i kuchyne, tolerancia, spolupatričnosť, odlišnosti a všadeprítomná dobrosrdečnosť v nich ešte dlho budú rezonovať.

Našou partnerskou sprostredkovateľskou organizáciou bola ADC College - vzdelávacia agentúra v oblasti odborného a jazykového vzdelávania, s ktorou spolupracujeme už tretí rok. Vyhľadáva firmy, podniky, ateliéry a lekárne, v ktorých študenti realizujú odbornú stáž, za čo jej patrí veľká vďaka. Samozrejme, poďakovanie patrí aj vedeniu školy, ktoré posielala do sveta šikovných študentov a umožní im zväčšiť si vedomostný, cestovateľský, kultúrny a ľudský rozmer.

Najlepším dôkazom úspešnosti projektu sú hodnotenia študentov - a tí nešetrili pozitívami a superlatívami.

„Akákoľvek cestovateľská skúsenosť je v konečnom dôsledku obohatením všedných dní. Človek čas od času jednoducho musí opustiť každodenný stereotyp, aby zistil, kto vlastne je a získal nové pohľady na život a svet. Prvé dojmy z Londýna – obrovská diverzita ľudí /8 – 12 miliónov je pre našinca predsa len trošku viac J/. Typická radová zástavba anglického predmestia, rušné centrum, červené autobusy, davy ľudí – proste nekonečný tok vizuálnych vnemov a inšpirácií. Myslím, že jediná možnosť ako preskúmať Londýn je - stratiť sa v ňom! Spolu nás bolo sedem, traja sme bývali u milej tety z Jamajky a ostatní v indickej rodine.

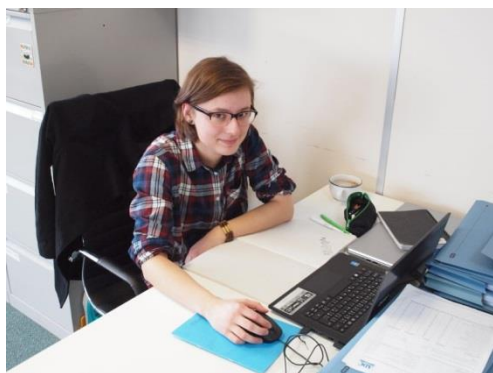
PRÁCA: Pracovala som na projekte pre ADC College, ktorá práve zakladá novú pobočku – agentúru, ktorá sa bude zaoberať sprostredkovaním práce pre rakúskych a nemeckých maturantov, ktorých rodným jazykom je nemčina. Vytvárala som dizajnové

návrhy plagátov a propagačných materiálov pre týchto študentov. Moje návrhy sa ADC College páčili a chcú ich aj realizovať. Pracovné prostredie vo firme bolo super! Ľudia z rôznych končín sveta /Švédci, Nemci, Rusi, Slováci, Česi, Poliaci ... ako zástupcovia krajín a škôl, pre ktoré organizujú pracovné stáže v Londýne /work experience/. Väčšinou boli všetci zaneprázdnení prácou, dokázali spolu vychádzať bez problémov v tak medzinárodnom prostredí. Dynamické, živé prostredie, milí ľudia, jednoducho skvelý kolektív!

VOLNÝ ČAS: Vydávali sme sa na prieskum mesta. To, že je Londýn večne upršaný, je mýtus. Zažili sme krásne a slnečné dni, najmä keď sme boli v práci. Nazreli sme do mnohých galérií a múzeí.

LONDÝN ukrýva mnoho svetov a má mnoho tvárí. Iný pohľad naň získate z perspektívy turistu, študenta i obyvateľa..."

IVETA ŘÍHOVÁ/ IV. P/

„Vystrašená som po prvýkrát nastúpila do lietadla a počas celého letu som nedokázala spustiť oči z nádherného výhľadu na svet pod nami. Šťastne sme pristáli a hneď sme sa vybrali po pamiatkach. A nimi som bola uchvátená po celé dva týždne pobytu. Ubytovali nás v milej indickej rodine, v ktorej vyvárať vegetariánske jedlá. Nie som veľmi mäsový typ, ale po 2 týždňoch mi naša slovenská kuchyňa naozaj chýbala. Čo sa týka mojich pracovných skúseností, veľmi som sa bála, či budem rozumieť a vyhoviem kritériám, ale pobpár dňoch stres opadol. S mojou nadriadenou Natashou som si veľmi dobre rozumela a bude mi určite chýbať. Potešila ma odporúčacím listom a certifikátom, kde kladne zhodnotila moju stáž. Myslím, že každý študent, ktorého bavia cudzie jazyky by mal takúto odbornú prax vyskúšať. Niet čo

ľutovať: prvý let, prekrásne pamiatky, zaujímaví ľudia a kontakty. Paleta zážitkov, na ktoré budem dlho spomínať!"

EVA POLIAKOVÁ / III. P/

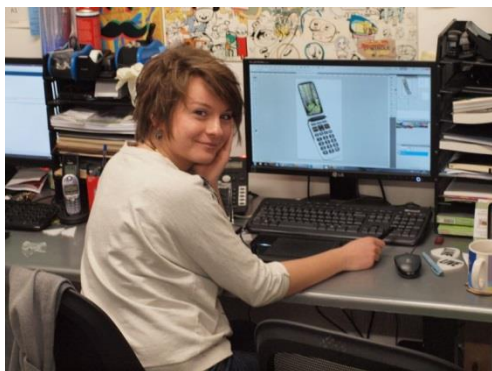
Hľadanie búrky.

„LONDÝN, stmievalo sa, ďalší večer roku 2016. Začala sa strastiplná výprava za legendou vetra, spenenej vody a búrlivého mora. Strastiplná kvôli minimu vedomostí o meste, slabo rozvinutému orientačnému zmyslu mojich spoločníkov i mňa samotnej.“

„METRO: Išli sme dlho, predlho, cez mnoho staníc, až sme dospeli k bodu, kedy metro priam vrástlo do útrov mesta. Na jednej z nasledujúcich zastávok, Kings Cross, natáčali časť príbehu bájneho čarodejníka môjho detstva. Vystúpiac sme sa predierali masou muklov, až nás prefúkal mrazivý vietor nadzemného sveta. Legendárne nástupište Deväť a trištvrte, som predsa uvidela na vlastné oči! Veľmi pekný to pocit.“

„MÚZEÁ: Vstúpili sme do Obrazárne národa britského. Ukrýva najväčšie skvosty, aké moje oko kedy videlo. Obrazy doteraz videné len v knihách. S neskrývaným nadšením a hlbokým prežívaním som prechádzala výstavnými priestormi. Nevedela som prestať. Čas sa nebezpečne krátil a ja som ešte nevidela všetko. Hľadám Wiliama Turnera. A je to tu, známe ťahy, farby, a námety. Objavila som dážď, mraky, lode a hlučné more. Majstrova miestnosť. Doteraz by som tam ostala. Dávať sa na veľkých majstrov vo fachu!"

KATARÍNA ŠPINEROVÁ / IV.P/

„14.2.2016 o 3.00 ráno stojíme pred internátom nabalení a plní očekávání.

Cesta sa vliekla kvôli hmle, tak sme dospávali. Let bol mimoriadne vzrušujúci. Takmer som umrela od strachu počas turbulencií – vraj miernych! Ale ten výhľad, neskutočná krása. Dokonca sme mali šťastie a leteli sme, keď vychádzalo slnko. No a po pristáti som takmer obsadila miesto vodiča minibusu, keďže som si nestihla uvedomiť, že v Británii sa jazdí ... opačne.“

NIKOLA LAURENČÍKOVÁ /IV. B/

„Róbert Česnek – fešný mladý muž nám pomáhal zvládnuť základné veci, napríklad ako použiť kartičky na metro a mnohé iné... Počas 1. dňa nás zmožila návšteva múzea výtvarného umenia, National Galery... Absolútne unavené sme si to namierili do najdrahšieho Harrods. Perfektne upravení mladí ľudia okamžite pribiehajúci na pomoc, ak ste sa pristavili pri nejakom lákavom módnom kúsku, napr. kabelke, ktorej cenu si nedokážete predstaviť. 20 minút sme hľadali východ /obávali sme sa , že v Harrods zostaneme navždy.../“

JEDLO: Ochutnala som to najlepšie cookies na svete. Popíjala som slávny anglický čajík s mliekom, je málinko preceňovaný, ale dá sa .

LEKÁREŇ – moje pracovisko. Najskôr som utekala pred zákazníkmi, potom som sa osmelila a komunikovala s nimi. Zostala som prekvapená, akí sú tu všetci milí. Samé prepáč, ďakujem, prosím... Po čase prijímam recepty, radím /!!!/ zákazníkovi, zapisujem do systému, objednávam ...“

NIKOLA BRČÁKOVÁ /IV.B/

BESEDA S UMELCOM

Na zaujímavý zážitok besedy so spisovateľom Murínom sa v tej istej chemickej učebni nadviazalo 15. 4. 2016 stretnutím s dvomi netradičnými ľuďmi – vydavateľom modernej slovenskej literatúry Kolomanom Kertézsom Bagallom a hercom, divadelníkom, spisovateľom Lacom Keratom. Ten vydal v Bagallovom vydavateľstve už niekoľko kníh, z toho dva romány - a práve tie nám predstavili podrobnejšie. Najskôr ale K. K. Bagalla zaspomínal na svoje študentské časy strávené práve na našej škole, na svoje priestupky proti školskému poriadku, aj priváty, ktoré vystriedal. Potom nám priblížil osobu L. Keratu, ktorý sa aj sám ujal slova a porozprával o rôznych oblastiach svojich umeleckých aktivít. Nejde len o literárnu tvorbu, ktorá je vydávaná vďaka takým ojedinelým, beznádejne šíleným idealistom a nadšencom ako je Koloman Bagalla, ale najmä o divadelnú činnosť, dabing, trochu aj spolupráca s hudobnou scénou, atď.

Na slovíčko s pani profesorkou Larisou Gombárovou

Aké boli Vaše predchádzajúce pôsobiská?

12 rokov som pracovala ako živnostník – ako kostýmový výtvarník a dizajnér. A či ma to bavilo? Mala som malý ateliér, kde sme vyrábali malé kolekcie autorských odevov. Realizovali sme aj kostýmové výpravy pre rôzne divadelné inscenácie napr. Aréna Bratislava alebo Mestské divadlo Žilina či divadlo Štúdio tanca v Banskej Bystrici. Keď som mala všetkého dosť, čo človek ako živnostník musí zvládať, zamestnala som sa v divadle Štúdio tanca na marketingu a som veľmi rada, že som mohla spoznať organizmus divadla z vnútra. Rada podporujem mladých ľudí v ich kreativite.

Čo vás priviedlo opäť do školstva, keďže vieme, že ste už na našej škole pôsobili?

Niekoľko rokov som o tom rozmýšľala, túžila som sa vrátiť k deckám. Veľmi dobre si totiž pamätám tú prácu z pred desiatich rokov, vtedy boli deti veľmi húževnaté. Verím, že sa dá vrátiť k remeslu. Je to predsa prirodzené, že sa človek oblieka, odev musí predsa existovať. Mám rada deti a mladých ľudí.

Zdajú sa Vám študentky odboru Odevný dizajn aj dnes dostatočne zaniietené?

Dostatočne sa mi zdajú zaniietené, len nie pre ten odev, mohli by byť veru aj viac. Mne to až tak nevadí, že to tak nie je, skôr by mohli byť húževnatejšie a mali by dokončiť, čo začali. Mohli by viac počúvať a nasávať informácie.

Stretli ste sa pri svojej práci aj s inými známejšími návrhármi či s firmami z tejto oblasti?

Áno, s návrhármi, ale len slovenskými.

Čo sa Vám na odevnom dizajne najviac páči?

Ja to milujem. Tie handričky a textil zbožňujem. Všetko cítim cez tie handričky.

Aj si sama šijete oblečenie?

Áno, ale za posledný školský rok som nič neušila. Šijem cez študentky a z toho sa teším.

Prekvapilo Vás niečo, prípadne sklamalo na našej škole?

Prekvapilo ma tu veľa vecí. Najprv to, že decká veľmi často chýbajú. Keďže sú na odbornej škole, očakávala som, že budú viac pracovať doma aj v škole. A že budú viac tímovejšie. Všimla som si, že všetci majú strach z realizácie a bojíte sa, že si niečo ušijem, namaľujem, vymyslím.

Ste spokojná s vybavením odboru? A so školstvom ako takým?

Som, len peniažky stále chýbajú. Aspoň trošku viac by sa ich zišlo. No a so školstvom? Som, človek, ktorý keď chce robiť, čo má rád, tak to robiť bude.

A prezradíte nám záverom, ako trebárs trávite voľný čas?

S rodinou na chalupe a pri akejkoľvek práci.

Za rozhovor ďakuje Zuzka Lehká

OTÁZKY PRE ČLENA ŠTUDENTSKEJ RADY ONDREJA HRUŠKU (3.B)

1. Ako často sa stretávate ako školská rada?

- oficiálne raz týždenne, no záleží od okolností - keď treba niečo vyriešiť, tak aj viac krát týždenne

2. Riešili ste už nejaký závažný problém ?

- zatiaľ sme nemuseli nič závažné riešiť

3. Čo najviac riešite na študskej rade ?

- naša doterajšia „zábavka“ bol kultúrny program na škole

4. Aké je najväčšie pranie žiakov ?

- žiaci chcú hlavne teplo cez zimu a potom samozrejme majú aj veľa vtipných požiadaviek

5. Zúčastňujú sa pravidelne všetci členovia rady?

- máme aj my veľa svojich povinností , ale snažíme sa vždy prísť

6. Čím je pre školu Rada perspektívna?

- vďaka Rade sa mení a zároveň zlepšuje na škole kultúrny život, snažíme sa ,aby každý mesiac sa konalo niečo pre všetkých žiakov školy, napr. Mikuláš, Valentín, Vianoce...

7. Rozumiete si ako kolektív v Rade?

- sme veľmi dobrý kolektív, takže si aj veľmi dobre rozumieme a spoločne prídeme na veľa zaujímavých nápadov

SPIME SLADKO

– anketa so žiakmi o voľnočasovej aktivite č. 1 – o spánku

- Aký dlhý čas priemerne spíte každú noc ?
 - od večera do rána
 - 8 hodín
 - menej ako cez deň
 - po dobu, čo nepočujem budík
- Máte spánkový odpočinok aj cez deň?
 - každý deň počas vyučovania
 - keď ma veľmi zničí škola alebo mama
 - záleží od únavy
 - som netopier
- Kedy sa najlepšie vyspíte?
 - keď sú nato podmienky
 - záleží od počasia

- keď sa veľmi posnažím
- vždy

- Kde sa vám dobre spí ?
 - v škole
 - kde o mne nevedia
 - samozrejme na posteli
 - kde príde

JARNÁ TVORBA

POD ROZKVITNUTÝMI LIESKAMI

Len vybehnúť do lesa. Do lesa presýteného vôňou dažďa a bublajúceho potoka. Do lesa plného skál obrastených žiarivými špongiami machu. Do lesa kvitnúcich liesok. Kde sa dá všetko. Tu pod jemným dažďom visiacich kvetov. Tu sa dá všetko. Smiať sa a tancovať. Dúfať a veriť. Žiť a dýchať. Zabudnúť na bolesť, zabudnúť na starosti a trápenia. Zabudnúť na robotu a na povinnosti. Na chvíľu zastaviť čas a užívať si ten panenský pokoj a harmóniu. Nemyslieť na nič, len dýchať vzduch blížiacej sa jari a počúvať škriekanie strák. Sledovať striebnistú stužku vinúcu sa dolinou a chumáče hmly, vznášajúce sa nad ňou. Tu sa dá všetko. Milovať tú krásu vôkol a lietať po lese. ... Len jedno sa tu nedá. Nedá sa tu nenávidieť.

ŽIVOTOPIS BYLINKÁRKY

Narodila som sa v chalúpke na kopci pri dubovom lese. Keď som bola maličká, mama ma nosila zabalenú do plachty a zbieravala som mnou bylinky. Chodili sme po lúkach a lesných čistinkách. Na obed sme mávali zeleninovú polievku ochutenú bylinkami namiesto korenia. Ne večeru sme mávali chlieb s medom

z nášho včelína. Najradšej som mala agátový. Volala som ho lesné mlieko, lebo mal priesvitno-bielu farbu.

Keď som bola staršia, chodievala som s košíkom a kvietkovanou šatôčkou na hlave zbierať bylinky sama. Najradšej som zbierala bylinky pri prameni - voňavú mätu, jemnú alchemilkku a štiab na chlebič. Okolo mňa plachtili mlynáriky žeruchové a babôčky.

Niekedy som si len tak ľahla do trávy a dívala sa na modrú oblohu. Alebo vzduch voňal pokosenou trávou a ja som bežala po lúčnej ceste. Na vrchu kopca, pod lesom, som zase zbierala lesné jahody, materinu dúšku, ľubovník a myší chvostík.

Raz išlo okolo kočovné divadlo a zapáčilo sa mi, tak som sa k nemu pridala.

Anonym

Osemhlavé draky
Obklúčili srdce
Čo má všetky znaky
Staroby a hrdze.

Ak sa ti to hodí
Môžeš sa stať princom,
Čo ma vyslobodí,
Ukáže mi, kým som.

Hľadám tvoje oči
Zachráň ma - vieš pred čím.
Rozprávka sa skončí
Zvoncom najšťastnejším.

Neznáma

Otočený v chrbte
píšem lesnú báseň.
Za mnou šuchnutie!
To len malý vrabec
sa mi v letku smeje.

Vypísaná tuha
Nie som tvoj sluha!
Strúhadlo sa zadrháva.

Prchavý okamih života
a či bublina v čaji?
Nevedome odpíja.

Marek Rekšák

Hľa, hlasné mraky môjho bytia
zbiehajúce sa nad zlatistými klasmi mojej duše,
nezostaňte pri zemi, na dne tej súše,
kde svet pred vami na poli uniká,
a nabehajte po zemi tu, keď máte krídla
ale rozprestrite ich a vyleťte,
leťte k oblakom! K oblohe
vyššie!
A škriekajte pritom ako tie krkavce...
Len ja a čierna
...krkavce hladné.

Marek Rekšák

VTIPY

Nie je dobré, keď športovci pijú. Ale nie je pekné, keď alkoholicy športujú?

Vodka s ľadom poškodzuje ľadviny.

Rum s ľadom poškodzuje pečeň.

Gin s ľadom poškodzuje srdce.

Whisky s ľadom poškodzuje mozog...

Je vôbec možné, že ľad je taký nebezpečný?

Vieš že topánky sú zdraviu škodlivé?

Vždy keď sa ráno zobudím obutý, tak ma strašne bolí hlava.

Mara sa ráno zobudí a hovorí manželovi:

- Ferinko, snívalo sa mi, že na výročie svadby som dostala brilantový náhrdelník. Čo by ten sen mohol znamenať?

- Len vydrž, skoro sa to dozvieš, – hovorí tajnostkársky Fero.

A naozaj. Na výročie svadby dostala Mara peknú elegantnú krabičku, previazanú mašľou. S trasúcimi rukami ju rozbalila. Vo vnútri bola knižka s nadpisom „Veľký snár“.

Dve myši žujú rolku filmu, jedna hovorí: „Myslím, že kniha bola lepšia.“

Máš rád Beatles?

Tak to vôbec nie!

A to už prečo?

Nooo, hrozne falošne spievajú a majú protivný hlas.

A ktorú skladbu si od nich počul?

Tak priamo som nepočul žiadnu, ale kamarát mi jednu zaspieval.

Rozhovor medzi blondínkami: „Počula som, že k nám príde z juhu teplá vlna.“ „Nehovor. To som zvedavá, po Čom budú predávať jedno kľbko.“

Kubko sa sťažuje Maťkovi: -Mám úplne premočené topánky! -A prečo si močíš do topánok?!

Gazda na dedine mal na prázdninách synovca z mesta. Raz po raňajkách sa ho

synovec pýta: -Strýčko, prečo máš taký červený nos? Gazda mu odpovie: -To je od severného vetra. Je taký studený, že z toho očervenieš ako repa. A teraz mi prines z komory fľašu slivovice! Na to povie jeho žena: -Čo si nepočul? Dones strýčkovi severný vietor!

Anketa na strednej škole: Čo si myslíte, že je na študentoch našej školy horšie - neznalosť alebo nezáujem ? Opýtaný: Nevieam a ani ma to nezaujima.

Príde Anča k doktorovi a ten jej hovorí: - No Anča, zdáš sa mi nejaká zakrpatená. - Prečo, pán doktor? - Pretože pri tvojej váhe by si mala merať štyri metre.

Janičko sa pýta pani učiteľky: "Čo je to, má to osem chlpatých nožičiek, jedovato zelené oči a škaredý žltý chrbát?" "Nevieam, povedz mi to." "Ani ja neviem, čo by to mohlo byť, ale práve vám to lezie po šatách."

Kto je to psychológ? Niekto, kto sa pozerá na iných ľudí, keď do miestnosti vojde sexy kočka.

"Ty si ako nízkotučné mliečko!" "Taký jemný a chutný?" "Nie. Nízky a tučný."

Viete kedy je človeku najlepšie samému? Keď dedí...

Pán minister, môže sa ministrovi povedať, že je vôl?" pýta sa občan. "To sa teda nepatrí!" "A môže sa volovi povedať, že je pán minister?" "Tak to by sa mohlo", - pripustil minister. "Tak teda dovidenia, pán minister."

Ak zameníme v slove LÁSKA štyri písmená a jedno uberieme, dostaneme PIVO, čo je fakt na zamyslenie. Keď však zameníme v slove LÁSKA všetky písmená a jedno doplníme, vznikne FERNET, čo už nebude náhoda! Lenže keď zmeníme v slove FERNET všetky písmená okrem R a pridáme ČKA, dostaneme BOROVIČKA, a to je podľa mňa znamenie!

Niekedy, keď hovorím "Som v pohode", v skutočnosti chcem, aby ma niekto zobral za ruku, pozrel sa mi hlboko do očí, a povedal mi "Nie si v pohode, tu máš 1000 euro."

Otec, barometer klesol, - vraví Jurko.

A o koľko, synček?

Asi o meter a pol, celkom sa rozbil.

Sedí chlapec na lavičke v parku a drží psíka, pristaví sa babka a vraví: - Jaaaky pekný psík! ...No a čo ho tak držíš, však ho pust', nech si pobehá. Chlapec: Viete, on nemá nohy. Babka: - Nemá nohy? Jooj, chudáčik... No a jak sa volá? - On nemá ani meno. - Nemá meno?? No a jak ne neho voláš? - A načo by som volal, však aj tak by ku mne nepribehol...

Keď sa po dvoch sychravých, daždivých dňoch zobudíš do krásneho slnkom zaliateho rána, je stopercentne pondelok.

VESELÁ KRESLENÁ ANGLIČTINA (doučovanie gramatiky)

Nič z obrázkov vám nepreložíme, aby ste sa museli popasovať s cudzím jazykom ☺

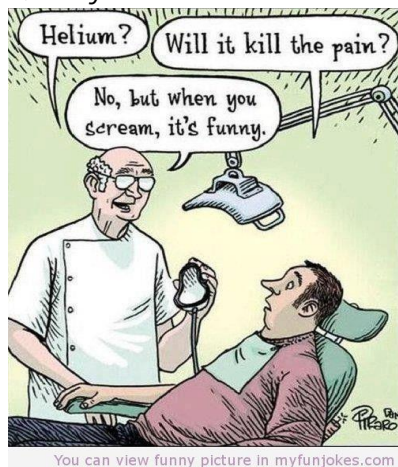
a) Minulý čas jednoduchý (nepravidelné slovesá):

b) Minulý čas príbehový:

c) Prvý kondicionál:

d) Frázové slovesá:

e) Fráza „there is“:

f) Stupňovanie prídavných mien:

INTERVIEW S NAŠOU ABSOLVENTKOU

Eva Toroková maturovala na našej škole v máji 2012. Počas jej pôsobenia u nás sa stala skoro akýmsi maskotom celej ustanovizne, prinášajúc (občas neštandardným spôsobom) láskavého a veselého ducha, napriek jej vlastným problémom. Dnes študuje na UMB v Banskej Bystrici. Jej porovnanie stredoškolských a vysokoškolských časov, ako aj ďalšie „torokovinky“, nájdete v nasledujúcom rozhovore:

1) Za akých okolností si sa dostala na vysokú školu? Bolo to ešte pred skončením 4. ročníka na strednej? Boli prijímačky ťažké?

Fúúúúha, áno skúšala som to už aj pred maturitami v 4. ročníku, hlásila som sa na Akadémiu Umení, Fakultu Výtvarných Umení, na Katedru Maľby, v Banskej Bystrici, a na prvý raz som sa tam nedostala, ale to sa dalo, samozrejme, čakať, keďže som nebola dostatočne pripravená na zadania, ktorými som mala prejsť. Prvá skúsenosť s prijímačkami dopadla dobre len z tej vtipnej stránky – pobavila som komisiu tým, že som si postavila vlastný model na zátišie – fľaštičku Alpy. No, a potom som si povedala, že keď ma vyhodili von dverami, vrátim sa oknom :) Na druhý raz som to skúšala v roku 2013 - študovala som vtedy ďalší odbor na našej škole Reštaurovanie papiera a knižných väzieb, no chcela som sa čo najskôr vydať na cestu vysokoškoláka! Prijímačky boli rozdelené na dva dni, talentová skúška, skúška Dejín Výtvarnej kultúry plus Anatómia a pohovor. Odovzdali sme práce, ktoré sme mali priniesť. A potom sme sa každý zaradili do ateliérov. Mali sme 3 zadania na jeden deň. Prvé zadanie bolo „portrét, 1 ku 1, uhlíkom na papier“, a potom nasledovala skúška (podľa môjho názoru typu Tipos Bingo). A medzi dejiny bola aj zahrnutá anatómia, teda asi 4 alebo 5 otázok. Potom nasledovala pol-figúra v maľbe a v monochróme. A nakoniec bolo v ten deň zadanie zátišie.

Druhý deň sme mali zadanie „parafráza umeleckého diela“. Ja som pretvárala dielo Edward Munch: Puberta a napadlo mi to dievča, ktoré sedí

na lôžku, z pôvodného obrazu vynechať. A keďže tam nebola, potrebovala som niečo dopísať – „Už tam nie je“, ale po latinsky, tak som hneď volala nášmu farárovi domov do Neniniec a pokúšala sa z neho vypáčiť, ako je to po latinky, a nakoniec vyhlkol: "No preda Non hic est!!"

A nakoniec prišiel pohovor. Vstúpila som do Ateliéru Prof. Balka, kde som videla už známe tváre Vážených Profesorov a Docentov. Pýtali sa napríklad, akého umelca poznám, nejaké otázky ohľadom umenia, že či v tom má uchádzač rozhl'ad. No a perla na záver: Pán docent Balázs sa opýtal, či mám so sebou flaštičku Alpy, a ja som sa postavila a prezerám si vrecká a hovorím: "Hm, momentálne ju tu nemám". A oni sa nato začali smiať. :)

2) V čom je život vysokoškoláka lepší a v čom horší (náročnejší) ako život stredoškoláka?

Ako-kedy, lebo raz su zlé časy, raz dobré. Vysokoškolák si už berie väčšiu ťarchu, už viac míňam ako na strednej a musím sa starať, koľko zaplatím za internát a internet, resp. je riziko, že internát nedostanem a mám si hľadať privát, čo je o dosť drahšie. A aj školské záležitosti sú v niečom ťažšie než na strednej škole. Ako stredoškoláci sme sa vôbec nestarali o zaplatenie internátu alebo jedla, lebo to všetko financovali rodičia. Dokonca aj moje po krčmách chodenie, o ktorých mama ani nevedela, oco to vycítil, a tvrdila som, že tie peniaze treba na učebnice :D Ako výhodu vnímam, že tu sú už väčšinou len tie predmety, ktoré potrebujeme pre odbor, napr. Dejiny výtvarnej kultúry (ktoré ale siahajú veľmi ďaleko). Hoci ako študentka maľby mám pocit, že sú tu aj také pre mňa nie veľmi potrebné, ako Digitalne technológie. Ale to si myslí asi väčšina. No ale lepšie je to každopádne v tom, že môžem maľovať donemoty.

Súhrn: VS pozitív: Viac času na svoje veci, možno flákať niektoré prednášky...

VS negatív: Málo peňazí, veľa platieb, dospelácke starosti, robota...

3) Myslíš, že ťa naša škola pripravila na budúce vzdelávanie / prácu dobre?

Hááát, v podstate neviem, lebo odkedy som skončila našu SPŠ Mikovíniho, ktorá mi mimochodom veľmi veľa dala do života, snažím sa síce orientovať v našej brandži Reštaurovania omietok a š'úk, čo aj doteraz robím na stavbách po Štiavnicí, ale reštaurátorské práce skôr nie – len zriedka sa ujde aj moja činnosť. ...Hmmm, podľa mňa pripravila ma určite dobre, len ja som to ešte nevyužila. Ak ak sa rozhodnem už nemaľovať, tak sa ešte môžem pustiť do reštaurovania...

4) Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Tak toto je ťažká otázka, to vie len Pán Boh... ale hádam neskončím na Psychiatrii ☺. Prednedávnom som bola na konzultáciách v Prahe na Akadémii Vytvarných Umění, tiež na maľbe, a spýtala som sa závažnú, aspoň pre mňa dôležitú otázku: Jestli jít za uklízečku nebo mám-li snad kráčet dál cestou malby? A prof. Mainer řekl: "Evo, jenom to v žádném případě nevzdávej! ...Uklízet mužeš i doma!"

Tak pokiaľ mám maľovať a vyrábať zrkadlá pre svet alebo pre kúsok kraja, tak to budem robiť, pokiaľ nie tak nie.

DOVIDENIA V ŠKOLSKOM ROKU 2016/2017!